

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) י"ח" ד"ה מתי תלמוד
 (ב) משנת ג"כ משוין:
 (ג) ד"ה לא לשתמיט וכו'
 (ד) סמוך דכתיב: (א) ד"ה
 משה הכהן מחלה היום
 מחלה קרקון טון שביא
 היום וכו' כ"ל והסדר נחקק:
 (ה) תלמוד תלמוד לומר ד'
 לשם רבינו ליתמי:

מוסף רש"י

במין כי יורו, שמחלי
למשה באצטו בין רסו עיני
ומשך אצטו על הראש
הולך עד חמטע לערף כף
יוס X (סודות) און
חיות ופשוט שם מלחם שם
על ראשו ואח"כ בין רסו
עיני ומלחם אצטו דרך
הפסח (סודות) און
חמטע באכל לברורים.
בין ריקון הלאש כפי
מלחם הלק מהם נשך משה
על ריקון האכל לברורים
17:17-18

יבין גרשום

[illegible]

ע"כ כ"י

[illegible]

אלו מנחות נקמצות

ב (ויקרא ג) סלת בשמן תעשה
סלת כלולה. האי קרא במחנה
(כדמפרש לקמן: כיצד עושה.
ונתן הסלת בשמן: כיצד הוא
שמן בכלי וכו')! מאי היא.

פרק שביעי מנחות

מה הלהן יציקה ובאיזה אף באן יציקה ובאיזה. תימה למה לי למילף מג"ש דקרנך קרנך תיפוק לי דמצינן בסמוך מדכתיב מנה לרבות כל המנחות ליציקה ולא ממעטין אלא מנחת מאפה ומיזני למימר דעיקר ג"ש למתן שמן בכלי אחיה ויציקה

עה.

בט א ב תי' תייג תהלי
משהיק הלסה ח:
ל ג תי' שס הלסה ח ט:
לא ד תי' שס הלסה ו:
לב ה תי' שס הלסה ח:

תורה אור השלם

1. ואם מנחה על המזבח
קרנו של בלוליה בשמן
מצה תהיה ויקרא ב' ה'
2. וזי תקרב קרנ מנחה
מאפה חנו של בלוליה
מצה בלוליה בשמן ודקי
מצות משוחים בשמן:
ויקרא ב' ד'
3. פחות אותה פחים וצקת
עליה שמן מנחה ורא:
ויקרא ב' ו'

שיטה מקובצת

[illegible]

הוא יציקין מלכדיז מנחה ונחלה ג"ש
נראה דבליה נמי דאליטריך ג"ש
דמדכתיב מנחה לא מרבינן אלא
יציקה לחודה דעל יציקה כתיב ומרבינן
מיניה פסיהה לכל מנחות דפסיהה
יציקה כתיב וקולא קרא ומיהו דריך
לדקדק דנמנחת סהלא ובנמנחת העומר
דלא כתיב זהו (בבליה) מתן שמן
בכלי קודש לעשייתן (חולין) מינה
מנחת ומרששת דכתיב קרבנך אלא
שאר מנחות ממנו ואס נפרש מדכתיב
מנחה מנחת ומרששת עלהי שמן מנחה
לשלישה מתנות שמן א"כ (הי"ד)
דממעטינן מחספה מייציקה מדכתיב
עליה והיא נמעט נמי ממנחן שני
בכלי קודש לעשייתן דכתיב מינח
הדידי כתיב ויצחק עליה שמן מנחה
היא ונראה לפרש דגבי שלשה מתנות
שמן כל המנחות למדות וזו בלא
שום ג"ש מסביר בעלמא דכיון
דטענות מתנות שמן נלמד סתום
מן המפורש כעין גלוי מילתא בעלמא
והא דלריך הכא קרבנך לג"ש היינו
משום דכיון דנמנחת כתיב יציקה
אחרונה ובנמנחת כתיב מתן שמן
בכלי מחספה היא שזו דינה כבד וזו
דינה ק כלל אחר שמלמדנו בג"ש
יתן המזבז של זה בזה הי"ד בכל
המנחות חוץ ממחספה דמעטת רחמנא
(מייציקה) ומשום דכתיב מיעוט ג"ש
יציקה הוא דאליטריך ליה מנחה לרבות
כל המנחות ליציקה: **שפיר** קאמר
ה"ה רבנן ובאי היא מינה מעיקרב
פסיעא ליה דשפיר קאמרי רבנן
ולא"כ כע"מא"י היא ועוד שצין מתרב
כלום קאזישי וזו ונראה לפרש דלא
קאזיח היא אלא בנחותא קאמר
דשפיר קאמרי ליה רבנן דנחותין
דנחותא דדריז רבי דלמר נרצין
בכוספתא ומוציא ומאי כלמר
מאיה טעם אמר ר' שמואל בר רב
יצחק רביעית שמן היא ומחלקת
לכמה חלות ולחחר אפייתן ויבשית
ובלעותה שמן מחמת האור וצרכיית
שמן לא ספקא לה: **ומה** חלות
שאין טענות משיחה בו? דריך לדקדק
אזי שריך כאן כל חד חד מיקום
דכתיבתי (בבליה) **בכמין** בן דמר בגושת'
כמין טע' ופסיתו' בומש' פ' גימל ו'
מפרשים כמין טן או כמין כ' ובערין (פ'
פירש דפניא בכריחות דף ה:) המלכים
ומשחין כמין נזר והכהנים כמין כ'
יומיתן פירוש יציק שמן על ראש [אשרן]
ויורד אליהן וליקן כמין שני מרגלית
וחזי לרמזו: **אימא** להוציא מנחה
בו? הקשה בקוטרס גבי פסיהה נמי
לפירוק אימא להוציא מנחת כהנים ותיקן
דמסתבחת מנחת כהנים הוא ליה לרבו'
בדין מנחת מנחת שני פסיהה כתיב
היה כהדיו ושמיחן מנחת יחיד ונפש
כתיב כפרסה למעט שמי' הלחם
ולחם הפנים דליצור ה':
אמר

וְיָמִיתָ: פָּתוּחַ אֲחֵסֶת פָּתִים מִנֶּחֱסֶה, וְאֵעִיב דִּמְחָה לֹא סִמּוֹן לְפִתְחוֹת דְּקֶרֶךְ הֵב כְּבוֹי פָּתוּחַ אֲחֵסֶת פָּתִים וְיִלָּקֵךְ בִּי מִשּׁוֹם דִּמְחָה אֲכֻלִּיהָ קֶרֶךְ קֵאִי: וּמֵאִי סֵלֻמוּדָא. דְּלֵהוֹיֵא מִנֶּחֱסֶה מֵאֲפֵס אֲחִישׁ דִּלְמָא לְהוֹיֵא מִנֶּחֱסֶה כְּבוֹיִס: